

Академик Јован Хаџи-Ђокић

Члан Академије медицинских наука
Српског лекарског друштва од 1996.

Члан Српске академије наука и уметности од 2003. године
Професор Медицинског факултета Универзитета у Београду

Основни биографски подаци. Јован Хаџи-Ђокић је рођен 16. августа 1944. године у Бајиној Башти. Основну школу и гимназију завршио је у Лесковцу. Медицински факултет Универзитета у Београду уписао је 1963, а дипломирао 1969. године. Од треће године до завршетка студија био је демонстратор на предмету Хистологија са ембриологијом. После дипломирања завршио је Санитетско-офицерску школу у Београду.

Стручно и научно усавршавање. Од 1970. до 1973. године радио је као стручни сарадник на Институту за хистологију и ембриологију Медицинског факултета Универзитета у Београду. Од 1. фебруара 1973. до пензионисања 2009. године радио је на Уролошкој клиници у Београду. Специјалистички испит из урологије положио је 1976. године с одличним успехом. Магистарску тезу одбранио је 1977. на Медицинском факултету у Београду (ментор: академик Владимир Пантић). Докторску дисертацију под насловом *Реаговање ћелија њосћаише на њолне сѡероиде* одбранио је 1982. године на Медицинском факултету у Београду (ментор: академик Владимир Пантић).

Усавршавао се у болници *Foch (Centre Medico Chirurgicale)* у Паризу и на Универзитетској уролошкој клиници у Фиренци. У ове две установе укупно је с прекидима провео девет месеци.

Избор у наставна звања и наставна делатност. Током рада на Институту за хистологију и ембриологију (1970–1973) водио је практичну наставу на Медицинском факултету у Београду и повремено на Медицинском факултету у Приштини. У звање асистента за предмет Хирургија – урологија на Медицинском факултету Универзитета у Београду изабран је 1977. године, у звање доцента 1985, ванредног професора 1989, а редовног професора 1993. године.

Обављао практичну и теоретску наставу на Медицинском факултету Универзитета у Београду за предмет Хирургија – урологија, а такође је учествовао у настави на медицинским факултетима у Нишу и Крагујевцу. Био је председник испитне комисије за предмет Хирургија на Медицинском факултету у Београду и председник комисије за полагање специјалистичког испита из урологије 15 година. Био је ментор студентима у изради десет магистарских теза и дванаест докторских дисертација, док је за више од 50 магистарских теза и докторских дисертација био члан или председник комисија за њихову одбрану.

Стручна делатност. Готово цео свој радни век провео је на Уролошкој клиници у Београду. За начелника одељења на овој клиници изабран је 1985. године. За директора Института за урологију и нефрологију Клиничког центра Србије изабран је 1994. године. Био је консултант за урологију на Институту за онкологију и радиологију Србије, као и у Гинеколошко-акушерској клиници „Народни фронт“ и Клиници за гинекологију и акушерство Клиничког центра Србије.

За генералног директора Клиничког центра Србије постављен је у јулу 1998. и ову функцију обављао две и по године.

После повратка са стручног усавршавања 1985. и 1989. године, увео је бројне методе на Уролошкој клиници у Београду и у уролошку хирургију у Србији, међу којима су: ретропубична радикална простатектомија код локализованог карцинома простате, перинеална радикална простатектомија, ортотопска уринарна деривација по *Camey*-у (метода 1 и 2), ортотопска уринарна деривација по *Ghoneim*-у и *Studer*-у и континентна уринарна деривација (*modified sigma rectum pouch*) после тоталне цистектомије.

Оснивач је и дугогодишњи председник Управног одбора Школе оперативне урологије у Пироту, која се врло успешно одржава сваке друге године до данас. У тој школи је 1998. године увео тзв. *tension-free vaginal tape (TVT)*, методу хируршког лечења стрес уринарне инконтиненције.

Оперисао је на уролошким одељењима у Клиничко-болничком центру „Бежанијска коса“ (седам година), Клиничко-болничком центру „Звездара“, у болницама у Лесковцу, Врању, Пироту, Ђуприји, Ваљево, Шапцу, Сремској Митровици, Вршцу, Бору, Чачку и Смедереву, где је вршио едукацију лекара уролога. Седам година је оперисао и образовао лекаре на Уролошком одељењу Опште болнице у Никшићу.

Последњих година развио је веома интензивну сарадњу са Националним институтом за рак у Хавани. Гостовао је по позиву на овом институту шест пута у последње четири године и при томе је урадио 25 показних хируршких интервенција из области уролошке онкологије. Такође, одржао је и 15 предавања из различитих области урологије што је изазвало велико интересовање стручне јавности.

Научна делатност. Објавио је више од 500 стручно-научних радова и 11 монографија. То су: *Тумори мокраћне бешике* (1995), *Антиографски атлас уролошких обољења* (1995), *Уринарне стоме* (1996), *Уренична урологија* (1997), *Уролошка инекологија* (2000), *Minimal Invasion Treatment of Urinary Obstruction* (2000), *Локализовани карцином простате* (2005), *Уринарне деривације* (2009), *Уринарна инконтиненција* (2009), *Еректилна дисфункција* (2012) и *Простата* (2014). Написао је више од 60 поглавља у уџбеницима и монографијама других аутора.

Чланство и активности у Српском лекарском друштву и другим удружењима. Члан је Српског лекарског друштва и његове Уролошке секције, Српског уролошког друштва и многих међународних удружења уролога, међу којима су *European Association of Urology* и *Societe General d'Urologie*. У два мандата је био председник Удружења уролога Југославије. Почасни је члан Удружења уролога Румуније.

Председавао је сесијама на конгресима Светског удружења уролога (*SIU*) у Паризу (2007), Кејптауну (2010), Шангају (2009), Берлину (2011), Сантијагу (2008), Ванкуверу (2013) и Глазгову (2014). За све те конгресе био је рецензент за пријем радова из различитих области урологије.

Одржао је више од 80 предавања по позиву у Србији и региону и у Црногорској и Македонској академији наука и уметности. Најзначајнија предавања по позиву била су у Варни (два пута), Будимпешти (на Универзитету *Semmelweis*), Фиренци, Арецу, Милану, Букурешту, Будви, Софији, Скопљу итд. Учествовао је на бројним конгресима у земљи и иностранству: Барселона, Минхен, Париз, Хамбург, Амстердам, Милано, Арецо, Рим, Трст, Загреб, Будимпешта, Букурешт, Атина, Стокхолм, Сантијаго, Сиднеј, Сингапур итд.

Чланство у уређивачким одборима часописа. Члан је уређивачких одбора часописа *Acta chirurgica Iugoslavica* (Београд), *Facta Universitatis* (Ниш), *Medicus* (Пирот) и *Urology* (Софија).

Чланство и активности у Академији медицинских наука Српског лекарског друштва. Ванредни члан Академије медицинских наука Српског лекарског друштва постао је 1996, а редовни члан 2003. године. У оквиру активности Академије организовао је научни скуп *Хирургија уређивачке* (2003) и био предавач на два научна скупа о обољењима простате (1997, 1999).

Чланство и активности у Српској академији наука и уметности. За дописног члана САНУ изабран је 2003, а за редовног 2009. године. Председник је Одбора за туморе урогениталног система САНУ и руководиоца пројекта за скрининг карцинома простате. Извршни одбор САНУ га је именовало за координатора пројекта за ендемску нефропатију и међуакадемијску сарадњу с академијама наука и уметности Македоније и Бугарске. Члан је Комисије за задужбине САНУ. Посебно се ангажовао као члан радне групе за оснивање огранка САНУ у Нишу.

Активности и функције у комисијама и одборима у области здравства. Поред свог педагошког, стручног и научног рада обављао је и друге значајне функције. Био је председник Савезне комисије за лекове при Министарству здравља Југославије, члан Управног одбора Агенције за лекове и медицинска средства Србије (АЛИМС) и председник Управног одбора Клиничког центра Србије. Сада је већник у Градској општини Врачар задужен за здравство и науку.

Награде и признања. Добио је неколико признања од различитих здравствених институција и организација. За књигу *Тумори мокраћне бешике* добио је Октобарску награду Града Београда (1996). Почасни је грађанин Власотинца и Лесковца.